

scium, omnipotentem & omnipraesentem. Quae oppido videri poterant bene dicta, & admodum acceptabilia, nisi suoopte indicio se proderet HALLVS, qua mente hoc concedat, nempe non pura. Dum enim dicit quidem, *Jesum talem esse in utraque natura*, formulam vero orthodoxam Juxta divinam & humanam naturam, tanquam pure scholasticam, manifestis verbis deinceps rejicit, revera humanam naturam vult exclusam, aut saltem includere non audet, sed orationem illam ita vult intellectam, ut τὸ IN VTRAQUE NATURA referat ad subiectum, hoc sensu: *Dominus Jesus, qui duabus naturis constat, est omnipotens.* Tandem enim scribit: *Sat erit homini Christiano, ut sciat, se habere Servatorem Θεῶνθρωπον, cui omnia haec attributa vere competant.* Sed & Theologi ipsi habent, in quo acquiescant, dummodo concessum hoc utrinque fuerit, etiam H. N. personaliter omnisciam, omnipraesentem, omnipotentem esse, quod nos omnes rotunde profiteri non dubitamus. Vbi rursus post alia carecta se recondit, & sub illa Phrasi, *personaliter omnipraesentem esse humanam Naturam*, quae alioqui orthodoxe sonat, revera nihil aliud intelligit, quam talem personam omnipotentem, quae praeter naturam divinam, juxta quam sit omnipotens, etiam aliam habeat naturam conjunctam, cui vero propter finitatem illud attributum non competat, cum tamen neutram naturam ab attributis omniscientiae, omnipraesentiae, omnipotentiae, adorabilitatis excludat Scriptura, cum hoc discrimine, quod quae habet divina natura originaliter & formaliter, humana habeat participative & communicative κατὰ χάριν, sicut illa possidet κατ' ἰσχύον, Coloss. II. 9. Adeo non sufficit, cudere generales formulas, nisi constet de mente recipientium.

Momentum III.

Posita in Alloquio differentia doctrinarum dici nequit Controversiam circa Personam Chri-

Chri-